

Šta je to program?

Mladen Puzić

Matematička gimnazija

23. 04. 2021.

1. Definicija programa kroz istoriju
2. Osnove kombinatorne logike
3. Aritmetika u kombinatornoj logici

- U korenu reči računar - **računati**
- Uz razvoj računara nastaje pitanje - *šta je moguće izračunati?*
- U ovom pitanju nalazi se početak računarskih nauka: u periodu od par decenija više matematičara dalo je svoju definiciju izračunljivih funkcija
- Većina definicija se sastojalo od toga da se definiše sistem objekata sa minimalnim brojem pravila, kako bismo lakše posmatrali skup funkcija koje možemo izračunati tim sistemom

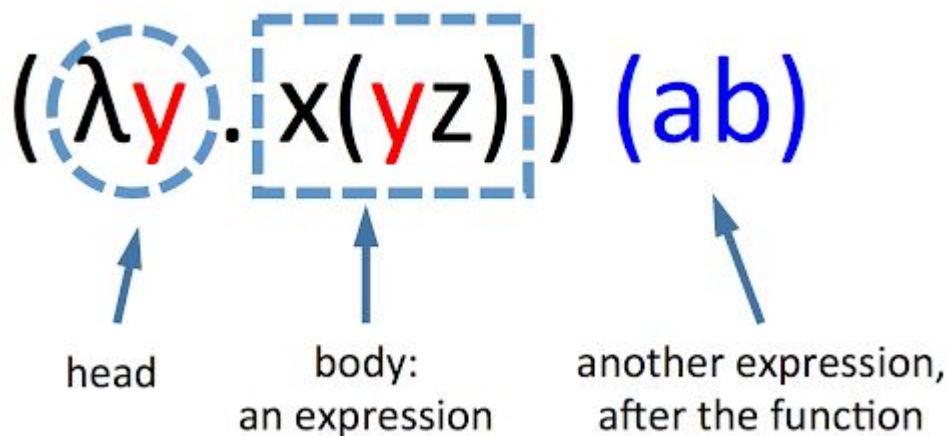
- Koncept kombinatorne logike prvi predstavio ruski logičar Mojsej Šejnfinkel još 1920. godine
- Tragičan život ga je sprečio da popularizuje ideju, ali to je uspeo američki matematičar Haskel Kari, nakon što je 1927. godine otkrio ovaj koncept
- Sistem je poznat po svojoj jednostavnosti, kao i po tome koliko je rano smišljen u odnosu na druge sisteme
- Jedinici alfabetu su zagrade, slova **S** i **K**, i prebrojivo promenljivih x , y , z ...
- Dva glavna pravila koja se koriste su *S-kontrakcija* i *K-kontrakcija*:



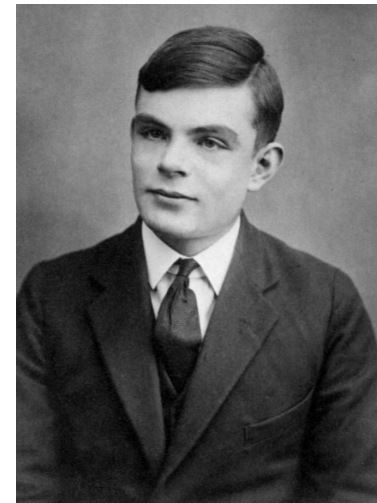
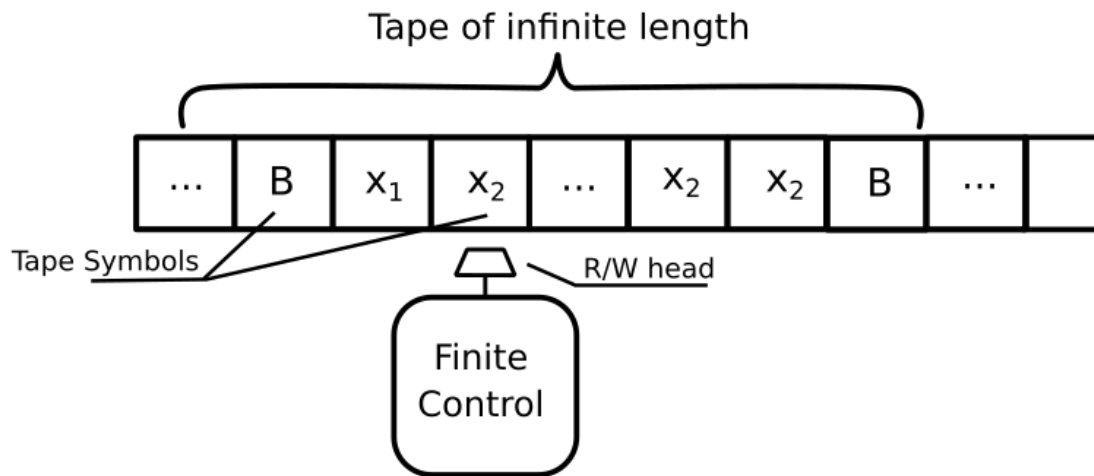
$$\begin{aligned} \mathbf{K}xy &\rightarrow x \\ \mathbf{S}xyz &\rightarrow xz(yz) \end{aligned}$$



- Nastao tridesetih godina prošlog veka, smislio ga je Američki matematičar i logičar Alonzo Čerč
- Sastoji se od atomskih promenljivih, pravila građenja terama i operacija redukcija
- Blisko povezan sa kombinatornom logikom, možda najkorišćeniji sistem od navedenih



- Najpoznatiji termin iz ove oblasti, ovaj model smislio je engleski matematičar Alan Tjuring 1936. Godine
- Zasnovano na manipulisanju simbola na beskonačnoj *traci* (nešto nalik današnjoj kompjuterskoj memoriji) i tablici pravila
- Za svaki problem koji rešimo kompjuterom, možemo dizajnirati i Tjuringovu mašinu koja ga rešava
- Korišćen je da prvi put da negativan odgovor na *Entscheidungsproblem* (*decision problem*), odnosno, da li je moguće konstruisati program koji za date aksiome i traženi zaključak proveravala da li moguće dokazati zaključak aksiomama



Unlimited Register Machine



- Objavljen 1963. godine u radu Džona Šepardsona i Hauarda Sturdžisa, kao jednostavnija alternativa Tjuringovoj mašini
- Program se sastoji od beskonačno numerisanih registara (promenljivih), koji na početku sadrže vrednost nula, i niza operacija koje se redom izvršavaju
- Imamo četiri vrste operacija:
 - $J(m, n, i)$: skočiti na operaciju i ukoliko registri m i n sadrže istu vrednost
 - $S(n)$: povećati (inkrementirati) vrednost u registru n za jedan
 - $T(m, n)$: kopirati vrednost iz registra m u registar n
 - $Z(n)$: postavlja vrednost u registru n na nulu
- Program se završava kada naiđe na nepostojeću operaciju (npr. kada prođe sve operacije)

1. $Z(3)$
2. $J(3,2,100)$
3. $S(1)$
4. $S(3)$
5. $J(1,1,2)$

- Svaki od navedenih sistema opisuje skup funkcija koje se mogu izračunati unutar njega
- To je navelo matematičare tog vremena da se zapitaju: *kako se ti skupovi razlikuju?*
- Odgovor je fascinantniji od bilo koje pojedinačne definicije - **sve četiri definicije opisuju isti skup funkcija!**
- Ovo je divan pokazatelj da se matematika *otkriva*, a ne *izmišlja*
- Prirodnost ove definicije dovodi do **Čerč-Tjuringove teze** - ideje da su skup funkcija koje su opisane Tjuringovom mašinom i skup funkcija koje možemo izračunati 'papirom i olovkom', zapravo isti skup!

Zašto nam je ovo korisno danas?



- **Lambda račun** je poslužio kao inspiracija za funkcionalne programske jezike poput *Haskella*
- **Tjuringove mašine** koriste se u teoriji složenosti, takođe najbliže imitiraju hardversku stranu računara
- **URM** je blisko povezan sa mašinskim/asmblerskim kodom, sjajno opisuje stvari koje već znamo da isprogramiramo
- **Kombinatorna logika** je važna najviše sa strane teoretskog računarstva, zbog svoje bliske veze sa lambda računom i jednostavnosti izračunavanja

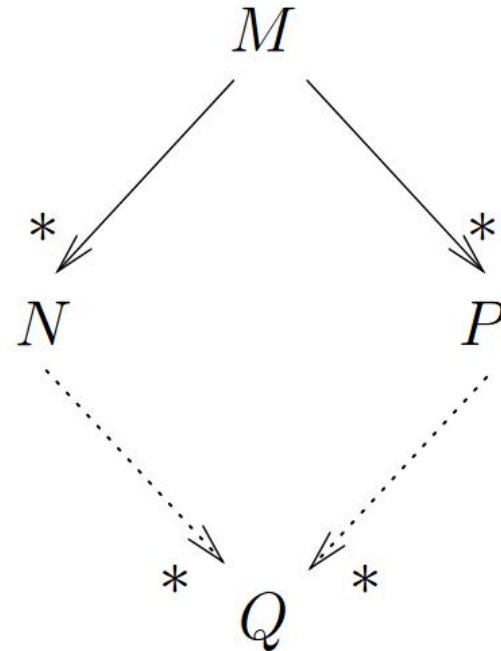
1. Definicija programa kroz istoriju
2. Osnove kombinatorne logike
3. Aritmetika u kombinatornoj logici

- Jezik kombinatorne logike izgrađen je koristeći zagrade, **K**, **S** i prebrojivo mnogo promenljivih $V_0, V_{00}, V_{000}, \dots$
- **CL-termi** su objekti kojima se bavimo u kombinatornoj logici i definisani su rekurzivno:
 - **K**, **S** i sve promenljive su CL-termi
 - Ako su **X** i **Y** neki CL-termi, onda je i **(XY)** CL-term
 - Ništa više nije CL-term
- Ako izostavljamo zagrade, podrazumevamo da su levo-asocirane, odnosno term **XYUV** označava term **(((XY)U)V)**
- Sa **P[Y/x]** označavamo zamenu svakog pojavljivanja promenljive **x** unutar **P** sa **Y**
- CL-term koji ne sadrži promenljive nazivamo **kombinatorom**

- Pravila **kontrakcije** koristimo da transformišemo jedan CL-term u drugi, odnosno da prebacimo „program” iz jednog stanja u drugo
- Postoje samo dva pravila kontrakcije u kombinatornoj logici:
 - Zamenimo jedno pojavljivanje **KXY** sa **X**
 - Zamenimo jedno pojavljivanje **SXYZ** sa **XZ(YZ)**
- Ako kontrakcijom terma **X** možemo dobiti term **Y**, kažemo da se term **X** **kontrahuje** na term **Y**
- Ako nakon konačno mnogo kontrakcija od terma **X** možemo dobiti term **Y**, kažemo da se **X** **redukuje** na term **Y**
- Ukoliko term **X** nije moguće kontrahovati, kažemo da je term **X** **normalna forma**
- Normalna forma **Y** je normalna forma od **X** ako se **X** redukuje na **Y**

- Podsetnik: $\mathbf{S}xyz \rightarrow xz(yz)$, $\mathbf{K}xy \rightarrow x$
- Naći kombinator \mathbf{I} tako da važi $\mathbf{I}x \rightarrow x$.
 - $\mathbf{I} \equiv \mathbf{SKK}$:
 - $\mathbf{I}x = \mathbf{SKK}x \rightarrow \mathbf{K}x(\mathbf{K}x) \rightarrow x$
- Naći kombinator \mathbf{B} tako da važi $\mathbf{B}xyz \rightarrow x(yz)$
 - $\mathbf{B} \equiv \mathbf{S(KS)K}$:
 - $\mathbf{B}xyz = \mathbf{S(KS)K}xyz \rightarrow (\mathbf{KS})x(\mathbf{K}x)yz \rightarrow \mathbf{S(K}x)yz \rightarrow (\mathbf{K}x)z(yz) \rightarrow x(yz)$

- Drugačije nazvano **konfluencija** ili **dijamantsko svojstvo**
- Ako se neki term **M** redukuje na dva različita terma **N** i **P**, onda se i **N** i **P** redukuju na isti term **Q**
- *Posledica*: svaki term ima najviše jednu normalnu formu



- **Kompletnost** kombinatorne logike podrazumeva da za svaki term **V** sa promenljivima $\{x_1, x_2, x_3, \dots, x_n\}$ postoji kombinator **M** takav da:

$$\mathbf{M}U_1U_2U_3\dots U_n = \mathbf{V}[U_1/x_1][U_2/x_2][U_3/x_3]\dots[U_n/x_n]$$

- Tj. možemo naći „bilo koji” kombinator:
 - Npr. postoji kombinator **V** takav da važi $\mathbf{V}xyz = zxy$
- Takođe postoji rešenje CL jednačina i imamo jednostavan algoritam da ga nađemo:
 - Npr. jednačina $yx = x(yx)$ ima rešenje po y i možemo ga lako naći (ali zahteva malo više teorije nego što imamo vremena da ovde prođemo)

1. Definicija programa kroz istoriju
2. Osnove kombinatorne logike
3. Aritmetika u kombinatornoj logici

- Definišimo kombinatore **t** (true) i **f** (false):
$$\mathbf{t} \equiv \mathbf{K};$$
$$\mathbf{f} \equiv \mathbf{KI}.$$
- Iz ovakve definicije se vidi da važi $\mathbf{t}xy = x$ i $\mathbf{f}xy = y$
- Kombinator **negacije**, odnosno kombinator **n** takav da važi:
$$\mathbf{nt} = \mathbf{f} \text{ i } \mathbf{nf} = \mathbf{t}$$
definišemo kao rešenje jednačine $\mathbf{nx} = \mathbf{xt}$
- Kombinator **disjunkcije** odnosno kombinator \mathbf{V} takav da važi:
$$\mathbf{Vtt} = \mathbf{Vtf} = \mathbf{Vft} = \mathbf{t} \text{ i } \mathbf{Vff} = \mathbf{f}$$
definišemo kao rešenje jednačine $\mathbf{V}xy = \mathbf{xty}$
- Kombinator **konjunkcije** odnosno kombinator $\mathbf{\wedge}$ takav da važi:
$$\mathbf{\wedge tt} = \mathbf{t} \text{ i } \mathbf{\wedge ff} = \mathbf{\wedge ft} = \mathbf{\wedge tf} = \mathbf{f}$$
definišemo kao rešenje jednačine $\mathbf{\wedge}xy = \mathbf{xyf}$

- Definišemo prirodne brojeve unutar CL, počevši od nule. Term koji predstavlja broj n označićemo sa \underline{n}
- $\underline{0} \equiv \mathbf{I}$
- Da bismo definisali ostale prirodne brojeve, potreban nam je kombinator **sledbenika** $\mathbf{s} \equiv \mathbf{Vf}$ (\mathbf{V} je kombinator koji smo ranije definisali, $\mathbf{V}xyz = zxy$)
- $\underline{n+1} \equiv \mathbf{sn}$
- Dakle, $\underline{1} \equiv (\mathbf{Vf})\mathbf{I}$, $\underline{2} \equiv (\mathbf{Vf})((\mathbf{Vf})\mathbf{I})$, ...

- Kombinator **prethodnika**, odnosno kombinator \mathbf{P} takav da važi:
$$\mathbf{P} \underline{n+1} = \underline{n}$$
definišemo kao rešenje jednačine $\mathbf{P}x = x\mathbf{f}$

- Kombinator **provere nule**, odnosno kombinator \mathbf{Z} takav da važi:
$$\mathbf{Z} \underline{0} = \mathbf{t} \text{ i } \mathbf{Z} \underline{n+1} = \mathbf{f}$$
definišemo kao rešenje jednačine $\mathbf{Z}x = x\mathbf{t}$

- Kombinator **sabiranja**, odnosno kombinator \oplus takav da važi:

$$\oplus \underline{n} \underline{m} = \underline{n+m}$$

definišemo kao rešenje jednačine $\oplus xy = \mathbf{Z}_{yx}(\mathbf{s}(\oplus x(\mathbf{P}y)))$

- Kombinator **množenja**, odnosno kombinator \otimes takav da važi:

$$\otimes \underline{n} \underline{m} = \underline{n \cdot m}$$

definišemo kao rešenje jednačine $\otimes xy = \mathbf{Z}_{y\mathbf{0}}(\oplus(\otimes x(\mathbf{P}y))x)$

- Kombinator **stepenovanja**, odnosno kombinator \mathbf{E} takav da važi:

$$\mathbf{E} \underline{n} \underline{m} = \underline{n^m}$$

definišemo kao rešenje jednačine $\mathbf{E} xy = \mathbf{Z}_{y\mathbf{1}}(\otimes(\mathbf{E}x(\mathbf{P}y))x)$

- Knjiga *To Mock a Mockingbird* od Rejmonda Smalijana prolazi kroz kombinatornu logiku na veoma zabavan način, kroz puzzle
- Moj maturski rad na temu *Kombinatorna logika i njena neodlučivost*, prolazi detaljno kroz ceo drugi deo ovog predavanja i sadrži prirodan nastavak ove priče
- J. R. Hindley, J. P. Seldin, *Lambda-calculus and combinators* - mnogo obimnije štivo o lambda računu i kombinatorima

Hvala na pažnji!

Pitanja?